نظهور
مظهور

حيث اسماءها الحسنى وذلك انما يكون اثار النسب المرتبية والحقائق

حيثيت اسماء حسنى وآن كمال جز این نیست که می باشد آثار نسب منسوبه مرتبیت وحقایق

الاسمائية ونفوذ احكامها في عوالمها ومظاهرها وكان الحق الواجب

اسمائیه ونفوذ احکام آنها درعوالم ومظاهر آنها وهست حق واجب

في كماله الذاتي وغناء الاحدي يرى ذاته روية ذاتية غيبيه زائدة

درکمال ذاتی خود وغنای احدی خود بیننده ذات خود را در ذات خود برویت ذاتیه

على ذاته ولا متميزة عنها ويرى اسماءه وصفاته ايضا نسبا ذاتية

بر ذات او ونیست متمیز آن رویت از ذات وبیننده اسما وصفات خود را نیز نسب ذاتیه

لها وشيونا غيبية مستهلكة الاحكام تحت قهر الاحدية غير

مر آن ذات را وشیون غیبیه مستهلکة الاحکام اند زیر قهر احدیت غیر ظاهرت

ظاهرة الاثار ولا متميزة الاعيان بعضها عن بعض لكنه شاء

ظاهرة الاثار وغیر متمیزة الاعیان بعضی آنها از بعض لیکن حق سبحانه خواست

ان يظهرها من حيث كماله الاسمائي ويراها في مظاهرها متميزة

خواست که ظاهر کند آنها را از حیثیت کمال اسماء خود وببیند آنها را در مظاهر آنها که متمیزه

الاعيان والاثار فاوجد من حيث الاسم الاعظم الله العالم وبسط

الاعیان والآثار اند پس موجود کرد از حیثیت اسم اعظم که الله است عالم را وبسط کرد نور وجودیه خود را

نوره الوجودي على الممكنات المعلومة في الخلاء المتوهم فصار مظهرا

بر ممکنات معلومه در خلای متوهم پس گردید مظهر تفصیلی مر حقایق اسما را ومجلای مر صفات

تفصيليا لحقائق الاسماء ومجلى فرقانيا للصفات الاعتلاء لكنه

جو شیدن لیکن آن مظهر بود بدون وجود آدم

كان

كان بدون وجود آدم جسدا مسويا ومزاجا معدلا لا ارواح فيه وبيان

جسدی برابر کرده شده ومزاج تعدیل داده شده نیست روح دران وبیان

ذلك ان المقصود الاصلي والعلة الغائية من ايجاد العالم ان يحصل

آنکه بدرستیکه مقصود اصلی وعلة غائی از ایجاد عالم آنکه حاصل باشد

كمال الجلاء والاستجلاء الذين هما عبارة عن ظهور ذاته سبحانه ورويته

کمال جلا واستجلا که آن هر دو عبارت اند از ظهور ذات سبحانه ودیدن او

اياها في كل شان سبق في علمه الذاتي ظهوره فيه متعينا بحسبه متنوعا

آن ذات را در هر شانی که سابق شده در علم ذاتی او ظهور آن سبحانه در آن شان در انجا متعین باعتبار

بموجب حكمه ويظهر كل فرد من افراد مجموع الامر كله بصورة الجميع

بموجب حکم آن شان وظاهر شود هر فرد از افراد مجموعه امر همه بصورت جمیع

ووصفه وحكمه بحيث يضاهي كل شان من الشان الشيون الكلي الذي

وصف او وحکم بحیثیت که مشابه شود هر شان از شان شیون کلی

هر شان از شان شیون کلی را آن کلی

هو مفتاح مفاتح الغيب اعني التعين الاول فاذا لم يحصل الكمال

آن مفتاح الغیب است یعنی تعین اول پس هرگاه حاصل شد کمال

المذكور على النحو المطلوب في العالم لم يكن له سترو روح ولا شك

مذکور بر طریق مطلوب در عالم نه بود مر عالم را سر وروح وهست شک

ان ذلك لا يحصل الا في المظهر الاحدي الجمعي الكمالي الانساني

بدرستیکه آن حاصل نمیشود مگر در مظهر احدیت جمعی کمال انسانی

فالعالم من غير وجود الانسان فيه كان كمزاج معدل وجسد مسوى

پس عالم بدون وجود انسان دران بود مثل مزاج معدل وجسد مساوی

لا روح فيه ومن شان الحكم الالهي انه ما سوى جسدا ولا عدل

که نیست روح دران وازشان حکم الهی است که بدرستیکه برابر نکرد جسدی ونه تعدیل بخشید

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)